

Djilas in Dedijer

BEOGRAD, 24. januarja — Vladimir Dedijer in Milovan Djilas sta stala pred sodnikom in se morala zagovarjati, da ne držita z linijo stranke in da sta pošiljala v inozemski tisk vesti o Jugoslaviji, ki da niso bile objektivne. Dedijer je bil tudi za to, da se v Jugoslaviji ustanovi socialno demokratska stranka.

Razprava se je končala s tem, da je bil Milovan Djilas obsojen na 18 mesecev zapora, toda pogojno na tri leta. Vladimir Dedijer pa na šest mesecev zapora, pogojno za dve leti. Po jugoslovanskem kazenskem zakonu so to pravi, da če Djilas v dobi treh let ne bo obsojen za kako drugo dejanje, tudi kazni 18 mesecev mu ne bo treba odsedeti. Za Dedijera velja isto, le da je pogojna doba za njega krajša, to je samo dve leti.

Zastopniki tuje tiska k razpravi niso bili pripušeni. Sodnik jih ni pustil, ker da jim ne more zaupati, da bodo poročali objektivno. Po razpravi je Djilas tisku izjavil samo to, da je smrtno utrujen.

BALET IZ JUGOSLAVIJE OB SLIVOVKO!

Iz Londona poročajo, da je prišla v mesto skupina jugoslovanskega baleta, ki bo nastopala po Londonu. Jugoslovani so se izkrcali v pristanišču Dover. Ko so jim preiskali prtljago, so carinske oblasti dobile več steklenic izborne jugoslovanske slivovke. Ker so se plesalci uprli plačtili carine, je balet slivovka zaplenjena, in balet iz Jugoslavije bo tako brez vseh "medicinov" za mirjenje napetih živcev.

PRIPRAVE NA STAVKO?

Ker z mesecem junijem poteče sedanja delovna pogodba v industriji avtomobilov in ker do nove pogodbe brez stavke najbrže ne bo prišlo, je industrija avtomobilov vpregla vse sile, da v mesecih pred potekom pogodbe producira kar največ avtomobilov, da bo vsaj nekaj na zalogi za slučaj stavke—tako javljajo iz Detroita.

Vreme

Izredno mrzlo vreme s snegom se napoveduje za danes. Najvišja temperatura dneva bo le 20 stopinj, najnižja pa 16 stopinj. Tudi vzhodno in zapadno od Ohio imajo mrzlo in sneg.

Novi uradniki

Na letni seji društva Collinwoodske Slovenke št. 22 S.D.Z. so bile izvoljene sledeče uradnice za leto 1955: Predsednica Fannie Brezovar, podpredsednica Stefi Koncija, tajnica Rose Mickovic, 19612 Cherokee Ave., IV 6-0642, blaginjska Filomena Sedej, 713 E. 160 St., zapisničarica Rose Simenc, nadzornice: M. Cernigoj, Alice Grosel in Gertrude Bokal. Seje se vršijo vsako drugo sredo v mesecu v Slov. domu na Holmes Ave.

Društvo Waterloo Camp št. 281 W.O.W. je na svoji letni seji izvolilo za letos sledeči odbor: Predsednik Walter Lampe, podpredsednik Frank Fende, tajnik Edward Rozance, blaginjski in zapisnikar Vinko Godina, bolniški nadzornik Peter Bukovnik, spremljevalec John Rozance, nadzorniki: Frank Stupar, Val Malnar, Frank Puskarič. Seje se vršijo vsak drugi četrtek v mesecu v Slov. del. domu na Waterloo Rd.

ODKOD TEŽAVE V ANGLEŠKI INDUSTRIJI PREMOGA

LONDON, 24. januarja—Že za zimo je bilo britansko prebivalstvo v skrbeh, kako bo kurilo svoje domove. Angleška industrija premoga ne krije vseh potreb, posebno ne, če hoče Velika Britanija radi dobre trgovinske bilance premog tudi izvažati. Na Škotskem, ki je sestavni del Velike Britanije, so tudi rudniki za premog. Škotska je zasnežena, skoraj odrezana od sveta. Ljudje rabijo hrano, oblačila, zdravila, pa tudi gorkoto, torej premog. Vlada v Londonu je bila prisiljena, da je na Škotsko odposlala več tovornih ladij s premogom. Pri debati, ki je nastala vsled danega položaja, so se iznesle kritike, ki kažejo na svojevrstni položaj angleškega rudarja v nekaterih premogokopih.

Aneurin Bevan je vodja levega krila britanske delavske stranke. Doma je iz Walesa in je bil sam zaposlen v rudnikih. V Walesu so rudniki premoga. Aneurin Bevan zagovarja politiko, ki naj bi slonela na neki znanstveno-politični podlagi, da demokracija in privatna lastnina ne gresta skupaj. Eno ali drugo! Vodstvo rudnikov kakor je, v teh ali drugih rokah, ni pripomoglo k splošnemu blagostanju.

Bevanova politika gre tudi za tem, da se delavec naj ne izkoriščati po strojih. Njegova parola v rudnikih je konservativna. "Moje oče je izkopal eno tono premoga na dan, eno tono premoga bom izkopal tudi jaz. To je dovolj!" Oče rudar je kopal tono premoga 12 ur na dan in s preprostim orodjem. V britanske rudnike premoga so postavili moderne stroje, ki bi lahko izkopal z delavsko pomočjo eno tono premoga recimo v dveh in pol urah. Rudar, ki posluša Bevana, ve za to kapaciteto stroja, pa vztraja na tem, da je tona premoga na dan tudi z uporabo stroja dovolj!

So nekateri rudarji, ki so spoznali pomen modernega stroja. Čim več takih splošnih strojev, tem manjša bo potreba po delavski sili. Prišlo je celo do protestov zoper novotarije novih strojev, ki naj se v kolikor so že postavljeni v rudnikih, enostavno odstranijo.

Velika Britanija je zelo vezana na premog. Nima primerne in zadostne vodne sile, ki bi premog nadomestila. Pred prvo svetovno vojno je Velika Britanija, kljub

zastarelosti naprav v premogokopnikih, premog izvažala na evropski trg. Danes se na evropskem trgu zelo močno udeležuje premog iz Poljske, posebno iz tistih krajev, ki so bili odtrgani od Nemčije in dani Poljski, to je na premogu bogata gornja Šlezija.

V Veliki Britaniji pojav nasprotstva do strojev, ki spodbujajo človeško moč, ni omejen le na industrijo premoga. Amerika je na primer dobavila Veliki Britaniji najmodernejše stroje za boljšo in cenejšo produkcijo tobaka. Britanske delavske unije so tudi v tem slučaju spoznale pomen stroja in postavile zahteve, in sicer:

Stroj naj ne spodrine delavca; delavcem naj se garantira, da bodo ostali zaposleni v istem številu. Druga zahteva pa je bila ta, da se plača v nobenem slučaju ne sme zmanjšati.

Ali gre za konservativnost ali pa dalekovidnost britanskih delavcev? Če gre za konservativnost, se bodo morali tudi pristaši starih metod preje ali sleje udati moderni tehniki. Če pa delavci sprevidijo, da jim moderni stroj pripravlja brezposelnost, gleda naprej. Ko pa protestirajo zoper stroje, se ponavlja isto, kar se je dogodilo v Veliki Britaniji kot prvi, ko je pred sto leti doživela industrijsko revolucijo.

Pobiranje asesmenta

Tajnica podružnice št. 14 S.Z.Z. sporoča, da bo pobirala asesment nocoj od 6. do 8. ure v Ameriško jugoslovanskem centru na Recher Ave.

FRANCIJA ŠE VEDNO POD VODO

Ne gre samo za reko Seine, ki ogroža po svoji narasti vodi Pariz in okolice. Gre za porečje tega veletoka, torej za naraste pritoke, ki se zlivajo vanjo.

Med temi rekami je reka Marne, znana iz prve svetovne vojne. "Bitka ob Marne." Ta izraz je za Nemce, kakor tudi za zaveznike v prvi svetovni vojni pomenil isto, kar sta pomenila v drugi svetovni vojni dva izraza. Prvi je bil Dunkirque, francosko pristanišče, kjer so Angleži rešili glavni del svoje armade in municije ter orožja na evropskih tleh. To je bil simbol, pa tudi prst, ki je Hitlerju naznačil, da z Angleži ne bo šlo tako lahko, kakor z drugimi evropskimi državami in narodi, katere je pregazil.

Drugi izraz iz zadnje svetovne vojne je iz vzhoda—Stalingrad. Preko Stalingrada naj bi Hitler prodiral preko Kavkaza v Azijo, pa mu je bilo pri Stalingradu zapisano, da do tu in ne dalje, ampak samo nazaj. (To se je tudi zgodilo.)

Marne omenjamo tudi iz splošno človeškega stališča.

Ozemlje, katero obliva ta reka, je bilo razdeljeno tako v prvi, kakor drugi svetovni vojni. Francoski kmetje so se večkrat spravevali, če se s plača obnova opustošenih polj. Sedaj je obnovljena polja zalila ista reka Marne...

Četudi je najbolj udarjen Pariz in njegova okolica, kjer je na milje krasne zemlje pod vodo, v Parizu samem pa je prebivalstvo prisiljeno, da se seli iz nižjih stanovanj v gornja, tudi drugim francoskim središčem ni prizanešeno. Skozi mesto Lyon teče veletok Rhone, ki dobliva prilive iz francoskih Alp. Ista usoda kot Pariz je doletela tudi to mesto, kjer je dolga leta županoval znani francoski politik, večkratni minister in predsednik, sedaj nad 80 let stari Edvard Herriot.

Francoski ministrski predsednik Pierre Mendes-France je obremenjen z važnimi zunanjepolitimi vprašanji. Kritični dnevi, ki nastajajo za Francijo vsled izrednih poplav, pa so ga prisilili, da se peča izključno le z reševalnimi akcijami v poplavljeni Franciji.

AMERIKA TUDI DOMOVINA PSOV!

Prejšnji teden je bil v Ameriki namenjen brigi za pse, koliko jih je in kako so hranjeni. Ko beremo ali poslušamo oglase o dobri pasji hrani, vidimo, da gre za zelo pomembno ameriško industrijo, ki skrbi za hrano za pse. Psov mora biti v Ameriki na vsak način veliko!

Psi so v Ameriki precej priljubljeni. Včasih gre ta "ljubezen" do pretiranosti. Znani so slučaji, ko je bil pes povozen, pa so mu bili zbiti zobje. Zozodravnik mu je napravil novo umetno zobovje. Znani so slučaji, ko se v oporoki berejo čudna določila, da so tudi psi v nekem oziru postali dediči. Pokojni je hotel, da je njegov pes za vedno prekrbljen, pa mu je določil lepo vsoto v ta namen.

Amerika ima kakih 111 pasjih klinik in producentov pasje hrane. Koliko pa ima sploh psov? Leta 1940 jih je bilo v Ameriki 15.000.000, v letu 1955 pa 22.500.000, kar je menda tudi nekaj svetovni rekord.

13-LETNA MATI

V Nashville, Tenn., je hodila na srednjo šolo Helen Anita Holley. Posejala je sedmi razred in lansko pomlad šolo pustila. Poročila se je z 21-letnim Jamesom Schneiderjem, po poklicu gradbenim delavcem.

Sedaj je v starosti 13 let poročila prvega otroka deklico, ki je ob rojstvu tehtala sedem funtov in 12 unčev. Mati se počuti dobro.

TAKO SE GODI POD FRANCOM

Pablo Casals je slaven španski godbenik. Ko je v letu 1936 izbruhnila španska revolucija, se je Casal umaknil iz Španije in se zaklel, da dokler bo Franco živel, se ne vrne. Casals se je tedni vrnil v Španijo na pogreb svoje žene. Franco ga je pustil pri miru.

STADION ZGOREL

V Melbourne v Avstraliji se pripravljajo na olimpijske igre, ki naj se vršijo na domačem stadionu. Stadion je bil postavljen pred 41 leti. Stal je \$336.000. Ta stadion je do tal pogorel.

Sodnijski uposlenci odlikovani

Cuyahoga okrajna odvetniška organizacija bo v sredo, 26. januarja, počastila pet nameščenecv okrajnega sodišča, katerih skupna leta službe znašajo 172 let.

Počašeni uposlenci bodo odlikovani za svoje zvesto delo s ploščami na letni priredbi v čast javnim delavcem, ki se letos vrši v hotelu Hollenden. Javni nameščenci, ki bodo odlikovani, so: Carl Vedlicka, ki je pričel delati pred 41 leti kot klerk v okrajnem uradu; William Schroeder, ki je že 38 let na mestnem sodišču; William L. Gibson, ki je 30 let v službi civilnega in kriminalnega oddelka mestnega sodišča; Fred W. Boeke, javni nameščenec 37 let, sedaj uposlen na Mladinskem sodišču; Mrs. Lucy C. Cunneen, 26 let uradna poročevalka na apelatnem sodišču.

Predsednik fakultete prave na Western Reserve univerzi Fletcher R. Andrees bo predsedoval omizju, predsednik Cuyahoga okrajne odvetniške zveze, ki prireja to slavnost, pa je Harry Auslander.

BRANILI BOMO LE OTOK FORMOZO IN OTOČJE PESCADORES; DRUGO SE PREPUSTI KITAJCEM

S SPRAZNENJEM OTOKOV SE JE ŽE PRIČELO

WASHINGTON, 24. januarja—Predsednik Eisenhower je danes obrazložil kongresu svojo politiko do Formoze, do Čiang Kajškega in do komunistične Kitajske. V glavnem gre za to, da je Amerikancem sedaj znano, kaj bo branila ameriška oborožena sila, če bodo komunistični Kitajci nadaljevali z napadi na otoke, ki so bili do sedaj pod oblastjo Čiang Kajškega. V glavnem gre za obrambo Formoze in Pescadores, morda še kakega drugega strateško važnega otoka med celinsko Kitajsko in Formozo, če ni ta otok v območju topovskega strela, da ga torej Kitajci ne obstreljujejo direktno iz kitajske celine. Eisenhower je označil položaj za kritičen.

V ameriški javnosti se mnogo razpravlja o tem ali imajo celinski Kitajci sploh pravico do največjega otoka Formoze, da drugih otokov, ki se vrstijo vzdolž kitajske obale v večji ali manjši oddaljenosti, niti ne omenimo.

Ker se otok Formoza toliko omenja, bodisi v časopisju, ali preko radia in televizije, naj radi boljše jasnosti podamo nekaj podatkov.

Otok Formoza tvori skupno s sosednjim otočjem Pescadores eno upravno enoto. Prebivalstva ima nekaj nad šest milijonov. Sam otok Formoza je enota zase, dočim imajo sosednji Pescadores skupno kakih 70 manjših otokov. Formoza bi se v slovenščino lahko prestavila kot "krasen otok."

Formozo so imeli zasedeno zadnjih 50 let Japonci. Ko je bila Japonska premagana, se je morala odrediti tudi pravici do otoka Formoze, s tem pa enako do drugega otočja okrog Formoze.

V zgodovini so imeli Formozo v oblasti razni kolonijalni narodi. Vsi evropski kolonijalni sistemi so se potegovali za ta "krasni otok," spodbivali iz njega drugega, med tem časom pa so se na otoku naseljevali Kitajci. Leta 1895 je bil otok odstopljen Japonski, ki je dne 31. marca 1896 postavila tam svojo civilno vlado. V zadnji svetovni vojni je Formoza služila Japoncem kot najvažnejša vojaška baza za japonske pohode v južno Kitajsko, na Filipine in v Indokino.

Leta 1943 se je vršila v mestu Cairo v Egiptu konferenca med zastopniki Amerike, Velike Britanije in Kitajske in je bilo sklenjeno, da se Formoza z ostalim otočjem po vojni iztrga Japoncem in vrne nazaj Kitajski. Leta 1949 je Formoza postala zadnje pribežališče Čiang Kajškega in njegovi nacionalistični vojski, ki je bila poražena na celinski Kitajski.

Japonci so na Formozo naselili kakih 300.000 svojih ljudi, ki pa so se po vojni morali umakniti nazaj na Japonsko. 95 odstotkov vsega prebivalstva je še vedno kitajskega pokolenja. Če naj se Kitajci smatrajo tudi če so komunisti, kot nacionalisti, ki zahtevajo, da pridejo vsi Kitajci, pa naj bodo raztreseni kjerkoli že po svetu, pod eno, to je celinsko kitajsko vladno, potem je vsaj razumljivo, da zahtevajo za sebe tudi Formozo; saj je tam 95 odstotkov vsega prebivalstva Kitajcev. Za to tudi gre. Kitajci iz celine so napovedali, da se Formozo ne odrečejo, da ne bodo odnehali, dokler je tudi ne dobi. Čiang Kajšek na Formozi pa smatra Formozo ne samo za

stoja, enako kakor med Čiang Kajškom in Ameriko, prijateljska pogodba o skupni obrambi in skupni pomoči.

Radi dogodkov na Formozi in okrog nje so zaskrbljeni tudi Filipini. Na Filipinih je še presveč spomin na to, da so Japonci ravno iz Formoze vdrl na Filipine in jih zavzeli.—Ni izgubiti izpred oči, da so kitajski komunisti še vedno v vojnem stanju s kitajskimi nacionalisti Čiang Kajškega.

Kongres bo odobril poslanico

V zunanjem odboru spodnje zbornice sta poročala državni tajnik John Foster Dulles in admiral Radford, šef generalnega štaba. Zunanje politični odbor je nato soglasno sprejel Eisenhowerjevo resolucijo, spodnja zbornica pa bo danes glasovala o njej v plenumu. Ameriški senat se sestane jutri, da glasuje o isti resoluciji. Današnje napovedi iz senata so te, da bo tudi senat odobril resolucijo.

Položaj je torej naslednji: Formoza in otočje Pescadores so v liniji ameriške obrambe. Oboje otočji bo Amerika branila in kongres naj da Eisenhowerju pooblastilo, da v dosego tega cilja razpolaga z vsem ameriškim orožjem.

DOŽIVELA JE 114 LET

V Južni Afriki v mestu Port Elizabeth je umrla v starosti 114 let Susan Johanna Deporter. V svojem življenju ni imela srečanj z boleznijo. Edina njena bolezen je bil zadnji prehlad in kašelj, kateremu je tudi podlegla. Pokojna je lahko pokazala na svoje starše. Mati ji je umrla, ko je bila stara 108, oče pa, ko je bil star 102 leti.

Izredna razprodaja

V Grdina Shoppe na 6111 St. Clair Ave. je v teku velika razprodaja, na kateri bo mogoče dobiti spodnje perilo, nogavice, ročne torbice in razne druge potrebščine za ženske po izredno nizki ceni—\$1.00.

Čistka poročnih oblačil

Podjetje Caro-fran Bridal Shoppe na 7017 1/2 Superior Ave. ima veliko razprodajo-čistko vse zaloge krasnih poročnih oblačil. Vse, kar potrebuje nevesta ali tovarišica za poročno opravo, dobi sedaj po skrajno nizki ceni. Pravilna telefonska številka je EX 1-2828.

Čeki so pripravljeni

Mr. John Tavcar, tajnik Slov. nar. doma na St. Clair Ave., sporoča, da ima čke za odplačilo na certifikate S.N.D. pripravljene, in kdor ima za dobiti ga ter živi v bližini Doma, je proščen, da se osebno zgleda. S tem si tajnik prihrani delo in stroške pošiljanja po pošti.

Letna seja Farnskega odbora S.N.P.J.

V sredo zvečer, 26. jan. se vrši letna seja Farnskega odbora S.N.P.J. v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Pričetek ob 7.30 uri zvečer. Prosi se vse društvene zastopnike in odbornike, da se seje gotovo udeležijo.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
5231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 1-5311 — HENDERSON 1-5312
Issued Every Day
Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROCNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town
(Po raznašalecu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$12.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 7.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

POGOVOR S ČLANICAMI

Priprave za našo peto redno konvencijo so v polnem teku. Iz zapisnika zadnje seje gl. odbora razvidite, da je vsopred cele prireditve že takorekoč pod streho. Večina krožkov je že tudi izvolila delegatke. In prav je tako! Druge leta smo imele vedno, kakor se pravi, po več želez hkrati v ognju, letos pa nimamo ob tem času nikakega posebnega podvzeta. Tako bomo lahko tekom bodočih mesecev posvetile nase misli in prizadevanja izključno pripravam za to važno zborovanje.

Po dvajsetih letih dela, ki predstavljajo takorekoč eno generacijo je potrebno, da temeljito pregledamo kaj smo storile dobrega in potrebnega v preteklosti. Treba bo pa tudi pregledati in priznati, če smo kaj izpuštile, zanemarile ali pregledale. Iz zaključkov takega pregleda ali analize bomo šele v stanu dognati kaj in kako naj si začetamo pot za v bodoče.

Nam se zdi, da je bilo ravno na polju dobrotelnosti, kjer smo dosegle višek našega uspeha. Kampanje za ambulanco, za zbiranje obleke, za dojenčke za otroško kliniko, za slepe in gluhome in sedaj zadnja in najbolj uspešna kampanja izmed vseh, za umobolne—v domovini—so zrcalo našega sočutja do krvnih bratov in sester. Redni letni prispevki za Rdeči križ, za proučevalne sklade za vratnih bolezni, polija, raka, srčne bolezni, itd., za od povodnji in eksplozije prizadete žrtve—vse to je dokaz našega pojmovanja odgovornosti napram celokupnosti, kot majhen delež v tej veliki Ameriki. Vse to delo je bilo težko in naporno, toda hvalježno. Kajto to, da je človek potreben dejanske pomoči v slučaju nesreče ali bolezni, je lahko razumljivo in pojmovano od povprečnega človeka. Je tudi to delo usmiljenja, ki logično spada izključno pod ženin delokrog.

Delo na izobraževalnem in prosvetnem polju pa je bilo že trši oreh, dasi smo tudi tu dosegle lepe uspehe. Dokaz—Knjižna kampanja za preskrbo znanstvenih knjig in revij za učne zavode v Jugoslaviji. V tem oziru je bilo to višek našega dela na tem področju.—Predavanja po sejah, so bila v Clevelandu pri par krožkih dokaj redna, toda na splošno pa moramo rade ali nerade priznati, da v tem pogledu ni bilo toliko uspeha in razumevanja, kot bi bilo potrebno. Če se prav ne motimo je bilo posvečenih največ predavanj zdravstvu, najmanj pa o književnosti. Smo pač v letih, ko je med nami več bolezni ampak me smo še vedno mnenja, da pretiranost ni nikjer dobra. In če slišimo in se pogovarjamo preveč samo o boleznih tudi ni dobro za naše zdravje. Sploh je že radi teh raznih kampanj po radiju in televiziji toliko opozoril v tej smeri, da, skoro bi človek lahko trdil, takorekoč psihološko kvarno upliva na ljudsko zdravje. Strah ni dober nikjer in s pretiranim svarjenjem se ustvarja skoro histerično skrb med nekaterimi ljudmi, tako, da vsled tega aktualno zbolijo.—Naj torej zaključimo, da je v zvezi z izobraževalnim in prosvetnim delom pred nami še veliko, veliko polje.

Kaj pa gospodinjstvo in ročna dela? Tu smo zopet beležile zelo lepe uspehe in sicer moralne in gnotne. Naši letni bazarji so postali med nami tradicija. Tu najdemo izraza talenti naših nadarjenih članic. Je zopet eden izmed tistih izhodov (kakor v dobrotelnosti,) za naše energije, kjer smo popolnoma doma. Shajati se tekom leta ter med pogovori, plesti, šivati, kvačkati, itd. je nekaj družabnega, nekaj kar nas druži in povezuje v eno samo družino. Če bi vpletle v te šivalne, šestanke od časa do časa čitanje kakor dobre knjige, bi te sestanke morda še bolj koristno izrabile.—Za kaj takega bi si izbrale članico, ki ljubi in zna čitati na glas in ki morda ni tako spretna v ročnih delih.—Kar se gospodinjstva tiče, so pa menda naše članice vse tako dobre, da se jim sploh ne vidi potrebno imeti kakšne tozadavne tečaje. Vendar v tem pogledu bomo storile pametno in koristno, če na prihodnji konvenciji načrtamo kak program za naše "ta mlade. Marsikatera bi rada znala kako pripraviti eno ali drugo pristno slovensko jed, kot štruklje, cmoke, žgance, potico, krape, itd. pa se ji ne posreči. Citati je eno, videti je pa drugo. Če bi pa imele aktualno demonstracijo ali kak tak tečaj v naših narodnih domovih, bi jim bilo pa dosti pomagano.

Tudi vprašanje kako pritegniti več sodelovanja, oziroma razumevanja kako naj nam služi naša mesečna priloga je važno. Vsa naša prizadevanja upeljati "Naš fo-

URADNA PRILOGA PROGRESIVNIH SLOVENK

Naš Progresivni čebelnjak

Poročila o delu, načrtih in uspehih naših krožkov

(Vsi prispevki morajo biti v uradu urednice Mrs. Mary Ivanush, R.F.D. 1, Chardon, Ohio najkasneje do 15. v mesecu.)

Glas kr. št. 9 P. S.

CHICAGO, Ill.—Seja dne 7. januarja je bila zelo dobro obiskana. Pa saj je bila važna radi maškeradne veselice dne 22. januarja. Mnogo se je tudi razpravljalo radi pomoči tu in v starem kraju. Tončka Urbanž je predlagala in je bilo sprejeto, da dajo članice odboru polno moč prispevati gotovo svoto za časa kampanj, bodisi za Rdeči križ, polio, preiskavo raka, itd.

Dott Sodnik je bila navzoča vkljub zdravnikovemu svarilu—mir, mir in zopet mir ali njej njena delavna žilica ne da miru. Citala nam je zahvalna pisma za darila, ki so jih prejele bolne članice, itd. Kristina, naša tajnica je poročala o napredku krožka, kakor tudi zapisnikarica, Mary Andres. Frances Vider se je zahvalila za skupno delovanje odbora, in članic. Poročalo je tudi, da prihajajo še vedno naročila za kuharsko knjigo le žal bodo kmalu pošle ker jih nima veliko na rokah. Tončka Urbanž je čitala kartice od članic, ki so se preselile daleč proč od nas, a se nas še vedno spominjajo:—Emilija Mauri, Anna Bostič, Minka Alesh, Anna Miško, ki je samo začasno v Floridi pri hčerki. Anna Krasna se nas spominja vkljub temu, da je silno zaposlena na kot lastnica Glas Naroda. Tudi me vas iskreno pozdravljam!

Sprejele smo novo članico, mame Ann Umek—Cretnik. Iskreno pozdravljena! (Mlada Ann je vedno pripravljena za pomoč.) Mary Andres je zelo ponosna na očeta in mater—Ivan Dobrovolceve v Waukegan, Ill., ki sta obhajala 22. januarja 50-letnico zakonskega življenja. Čestitamo k zlatemu jubileju!

Helen Vičič se je vrnila iz potovanja. Prepotovala je Anglijo, bila je v Italiji, Avstriji in seveda v Jugoslaviji in Sloveniji. Pravi, da je bila rada tam in da bi se še kar rada vrnila nazaj.

Izvoljene so bile delegatkinje na konvencijo organizacije — Tončka Urbanž in Dott Sodnik. Upamo in želimo, da se Dott do tedaj dobro pozdravi in vam osebno poroča o izidu potovanja v Jugoslavijo. To bi bila že zdavnaj storila, a žal, ovirala jo je bolezen. Odkar je prišla domov je pod zdravniškim nadzorstvom. Bila je bolj rahlega zdravja že pred odhodom v stari kraj, a se ni ozirala na to. Upamo in želimo, da se res kmalu pozdravi dušica našega krožka.

Godove so imele: A. Kopach, J. Townsley, V. Levec, A. Berce, E. Maurien, T. Urbanž, F. Godina, M. Kukman, J. Potočnik, J. Volk in A. Potokar. Se na mnogo let, drage članice! Hvala darovalkam za prigrizek in pa Ann

rum, kjer bi članice obdelale kako časovno vprašanje iz večih vidikov, so bila dosedaj brezuspešna. Tudi prispevkov za našo kuhinjo ni bilo mnogo, dasiravno vemo, da je med našimi članicami mnogo sijajnih kuharic.

Tako vidimo, da je pred nami mnogo vprašanj, katere bo morala rešiti letošnja konvencija poleg načrtov in skrb, kako našo organizacijo razširiti po večih naselbinah Amerike, kako pomnožiti članstvo obstoječih krožkov, itd.

Res je, kakor tolikokrat čitamo, da se vse staramo, toda vedimo to, da dosežejo najvišjo starost ljudje, ki so vedno aktivni, vedno živahno mislijo in živahno delajo. Človek, ki čepi kje v kotu in se drži kisle, je redkokdaj srečen in tudi redkokdaj dolgo živi. Seveda glavno je to, da si znamo svoje delo porazdeliti, poznamo umetnost pravega ravnotežja, da torej v nobeni stvari ne pretiravamo.

Razmišljajte torej, odbornice in članice, in pridite na dan z vašimi idejami!

Kolar za naprsne šopke z nagelčkom vsem, ki so se vezovale.

Mnogokrat nas je opozarjala Anna Jane naj vpišemo imena, ko smo prišle na sejo, češ, "You'll be sorry" in res—sedaj ob koncu leta smo pa izvedele zakaj. Frances Vider in Ann Kolar sta dobili nagrado, kajti njih ime je bilo upisano redno vsak mesec. In me druge smo preslišale njen klic!

Jelka Žugel, soproga konzula, Franc Žugla nas je kot gost pozdravila v imenu rojakov v starem kraju, nam voščila srečno novo leto in se nam zahvalila za pomoč. Izrazila se je, da je vesela in zelo ponosna na nas, ko je sprevidela, da po tolikih letih bivanja v Ameriki še nismo pozabile naše mile domovine, Slovenije. Ga. Jelka Žugel, v imenu članic se vam zahvalim za Vaš prijazen pozdrav in neizmerno nas veseli, da nam je mogoče pozdraviti Vas v naši sredi. Izročite pozdrave našim rojakom. Želimo jim dobro leto. Povejte jim, da niso pozabljeni od nas, kakor ni pozabljena naša rodna gruda. Želja nas vseh je, še enkrat videti kraj, kjer je tekla naša zibelka, narejena z okorno roko naših očetov. Le žal, ni nam vsem mogoče potovati.

Hlastno izprašujemo članice, ki se vrnejo iz obiska, kako je tam. Vse hočemo vedeti, ali še stoji ta in ta hišica, kmetije, gozdovi, vodnjaki, bregovi, cerkvice po hribih in vasi... O, ti lepa slovenska domovina! Ko smo prišle v Ameriko, imele smo domotožje, vendar tolažile smo se, saj ne bo dolgo, ko prištedimo denar, bomo šle nazaj. A leto za letom je minulo, sledil je zakon, otroci, padec valute, skrb za vsakdanje življenje, vse to nas je pripravilo, da smo skoraj pozabile na domovino. Ali zdaj, ko so se pričela naša leta nagibati proti jeseni in se je poleg vihar življenja, se je oglašala domotožnost v naših središih. Še enkrat bi radi videli našo rodno grudo, samo še enkrat!

Na decembski seji smo pričele igrati "Secret pal." Vlekli smo listke z imenom. Torej vsaka mora hraniti sama zase skrivnost, katere je njen "secret pal." Vendar nekatere članice so posle kartice celo z darilom ali one same niso dobile od nikoder odgovora. Mogoče je vzrok, da do bro ne razumemo ali pa da nam ni za pisanje. Res je, leta nazaj nismo imele časa za to ali danes je drugače. Mladina je prišla k nam, z nami deluje in se druži z nami, tako bomo tudi me skušale sodelovati z njimi, kaj ne, drage članice, že radi njih, ki imajo veselje, ko kaj novega izmislijo in se jim posreči, da uspe? Tudi me starejše potisnimo v ozadje, ob koncu leta bomo pa zve-

dele, katere je bila naša tajna prijateljica. To bo veselje pri mladenkah, pa tudi me se bomo čudile in priznale, da je "fun."

V imenu vseh se tudi zahvalim gospej Jelki Žugel za njeno izvežbano petje, kakor tudi Majdi Brezel. Obe sta pripomogle, da so se naše članice kar oživele ter prepevale tja v noč. V pesmicah slovenskih je naša duša pohitela domov po livadah, poljih in platinah... hvala Kolarjevi Ann Jane za igranje na koncertino. Koliko talentov ima ta slepa deklica nikdo ne ve.

Hvala vsem in vsaki posebej, lep večer je bil. Ostal nam bo dolgo v spominu.

Angela Mezner.

Redno poročilo kr. št. 1

CLEVELAND — COLLINWOOD, O.—Danes mi pisanje kar ne gre, že tri strani sem raztrgala ker je toliko napak.

Naša seja je bila izvrstno obiskana. Menda jih je malo "firbec" prignal, da vidijo naše mlade odbornice. Ja, še meni so se dopadle. Zdaj sem takšna med njimi kot "grandma Mojzes!" Zagotovo sem sklenila, da se rešim preoblega dela, pa ni šlo. Tudi Rezko smo pridobile nazaj. Hvala Ti!—Če vam bom zbolela, se bo že ena mlajših oglašila. Ko sem ponoči "gruntala," ker nisem spala, sem si mislila: "Poglej no, Eva, saj si lahko zadovoljna, da si še pri življenju. Ali se spominjaš, ko smo ustanovile P. S.? Naša Anne Grill je bila naša prva predsednica in obenem organizatorica, tvoja malenkost pa podpredsednica."

No, vidite i zdaj po tolikih letih je zopet z menoj v odboru kot predsednica kr. št. 1 in jaz za zapisnikarico. Ko sem vse to premišljevala, se mi nehoti pojavi misel: "Oh, samo da bom zdrava, bo že kako in sem sprejela." Seveda se ne smem pozabiti zahvaliti staremu odboru—Mrs. Ani Zajc, Henikman, Levstik, Vesel, in Godec, ki so dosti pomagala v zadnjem letu, še posebno pa Zajc in Henikman za vse delo skozi več let v preteklosti. Saj nam boste tudi sedaj pomagale, kaj ne?

Novic ni posebnih. Lani smo zelo dobro napredovali. To se je videlo iz letošnjega poročila tajnice. Ob novem letu ima krožek 245 dobrostojećih članic. Imamo precej bolne. Naša nova odbornica prosvetnega odbora, Angela Zavrl si je ravno pred Božičem nogo zlomila, in se zdravi doma. Bolne so tudi: Ivanka Press, Mary Rolih in Mrs. Šircel. Vsem želimo, da se jim zdravje čim prej zboljša.

Dalje je zopet posegla smrt v družino ene naših dolgoletnih članic, Mrs. Nežke Zalokar. Umrli ji je ljubljini soprog, Joseph. Vedno sta oba posežala naše priredbe. Pogrešale ga bomo. Vam Mrs. Zalokar in družini pa izrekamo globoko sožalje.

Po naši prihodnji seji bo predavala naša poznana pedagoginja, Vera Candon. Pridite v obilnem številu.

Zdravo!

Eva Coff, poročevalka. P. S.—Kako bi bilo, če bi nam pravile za našo konvencijo, oziroma naše delegatkinje kaj posebnega, t. j. na predvečer? Kako bi kaj bilo, če bi imele "kmečki bal," ali domači ples v narodnih nošah? Oglasite se, povejte, kaj mislite o tem?

(Dalje na 4. strani)

IZ SEJE GL. ODBORA P. S.

17. JANUARJA 1955

Kratki izerpi iz zapisnika T. Gorjanc: Navzoče — C. Subel, M. Bachel, I. Shiffrer, J. Zakrajsek, T. Gorjanc, J. Tratnik, J. Skuk, V. Poljsak, M. Zakrajsek, E. Zelle in L. Mikush.

Tajnica poroča: Za Adamičevo ustanovo prejela—od kr. št. 1—\$50, od kr. št. 2—\$30, od kr. št. 9 pismeno poročilo, da se ne strinjajo z akcijo, od kr. št. 12, da radi financ ne morejo prispevati. (So prizadete od brezposelnosti). Od A. U. prejelo lepo zahvalo za dar \$100.00 iz gl. blagajne.

Novoletna voščila prejela od: Emil Kovačiča, Josip Prijol od Izselske Matice ter inženirja V. Zalarja. Vida Tomšičeva se je lepo zahvalila pred odhodom v domovino za vso gostoljubnost, katere je bila deležna med nami.

Predsednica poroča: Za časa gostovanja Vide Tomšičeve so jo vzele na ogled dveh tovarn, mestne in Warrensville bolnišnice. Bila je zelo zadovoljna, da je imela priliko vse to videti. Bile so tudi gostinje na domu clevelandске direktorice za dobrodelnost, Bele Grieve.

Nadzornice I. Shiffrer in E. Zelle pronašle knjige v redu. Blag. M. Zakrajšek se strinja s poročilom.

Zavarovalnica proti izgubi (tatvini) potekla. Sklep, da se jo obnavi za 3 leta. Taj. je poslala obvestila o konvenciji na vse krožke. Imena delegatinj morajo biti v gl. uradu do konca meseca februarja.

Prosvetni odbor — Poroča V. Poljsak: Odposlane revij v domovino v svoti \$90.

Relifni odbor—Poroča J. Tratnik: X-ray aparat za umobolnico bo odposlan te dni na ladjo. Prejela je tudi novoletno voščilo od zavoda gluhomeh.

Konvenčne priprave: Sestanek odbora za pravila se vrši 28. februarja. Udeležijo se—članice gl. upravnega odbora in članice krožkov, ki so bile izvoljene v ta namen.

Program: Daljša razprava.—T. Gorjanc predlaga in Mikush podpira in je sprejel predlog za banket. Kot je že preje priporočila F. Gorshe, se sklene vprašati televizijsko komentatorico Dorothy Fuldeheim kot govornico. Poljsakova predlaga, da se vpraša tudi Vero Candonovo. Sprejeto. Sklep, da se vpraša za program sledeče pevec: Od Zarje, Glasbene Matice, Slovana in Mladinskega pevskega zbora.

Program konvencije sledeč: v petek, 29. aprila dopoldne—pregledovanje računov, popoldne seja celokupnega gl. odbora. V soboto 30. aprila se prične konvencija točno ob 9. uri dopoldne. Ako se tekom dneva vsega ne skonča, se nadaljuje konvencija zvečer.—V nedeljo, 1. maja se prične banket točno ob 4. uri popoldne. Cena \$2.00 za krožnik.

To bode naša peta redna konvencija.

TAKO JE!

Novo leto, nova ideja, življenje iz dneva v dan, staro ali novo, kakor si pač človek zna urediti.

Sonce in dež nas spremljata vse enako. Kako to vzamemo in pojмимо pa je odvisno od nas samih. Sonce vsi ljubimo z naravo vred, ali—dež za soncem mora priti!

Tako je tudi naše življenje! Vsakega nekaj.

Pri Progresivnih Slovenkah bi se lahko reklo, da sonce mnogokrat posije. Naše žene in dekleta skrbijo za to. Kdor nas zasleduje nam bo prav gotovo pritrdil.

V vsakim letom je zgodovina bogatejša naših del za človeka. Ponosne smo, da smo si začetale tako pot. Vodi nas lepo in pošteno in lahko pogledamo v oči vsakemu, tudi tistim, kateri nas ne morejo razumeti.

Pri Progresivnih je zares prijetno, vedno kaj novega podučilnega in koristnega! Seje so lepo obiskane, zanimive, veselje se vidi na obrazih. Naše voditeljice znajo urediti tako skozi celo leto.

Predavanja, izleti, bazarji, pikniki in kako lep uspeh vedno. Hvalježno smo našim posetnikom in rade se oddolžimo če nam je le mogoče.

Posebno naši bazarji—res nekaj izrednega—ročna dela, da bi delala čast povsod in to vse delo pridnih rok — prave umetnice. Pecivo—domače, kar sproti ga je zmanjkalo, krofi se niti ohladili niso, itd. itd.

In prebitek?—Lep—Zopet načrti za samaritanska dela!

Če bi se vse naštevalo, bi zmanjkalo prostora.

Priobito pa je: Da, to so naše Progresivne Slovenke Amerike. Čast komur čast!

Hvala vam vsem, kateri pripomorete, da naša organizacija tako lepo napreduje. Vedno bomo gledale, da boste zadovoljni tudi vi z našim napredkom!

Pozdravi!

Ivanka Shiffrer, čl. gl. Prosvet. Odbora.

SONČNI KOTIČEK

Ovinkarjeva:

Naj gre beseda v klas

Večkrat smo se že menile ino tudi že sklenile naš napredni tisk podpreti s tem naše delo poživeti.

Saj dober tisk je oporišče kulture naše vse ognjišče. Zato povem vam kar naravnost v tem prednjači "nakopravnost."

Če b' ne imele naše ljube "Narobeppravne Urše" drugim bile bi za "purše" delale bi že—a le za druge.

List je vsem na razpolago, pišes lahk' kar ti je drago—Zdaj za to, zdaj za ono nudi svojo ti kolono.

Zato vam pravim: zdaj je čas, da gre beseda naša v klas. Kar smo sklenile, izvršimo da napredek odpržimo!

To-le pisemce je priletelo v "sončni kotiček, namenjeno za našo Mico: "Draga Mica, brihtna glava modra pamet—le nauči nas kaj ker si modre glave. Marsikatero pogruntaj zato je prav, da jo tudi zapišeš. Marsikatero neumnost bi že jaz napravila, če bi me ti malo ne posvarila. Takih Mic, kot si ti je le premalo na svetu. Pri Progresivnih jih je več, pa še vseeno premalo ker svojih lepih in plemenitih idej ne prinesejo med nas druge, ki smo malo bolj trde glave in se nas le bolj počasi kaj prime.

"Naša Rezka, katero si zadnjič omenila, je res žena, ki je največ (Dalje na 3. strani)

Official Page Progressive Slovene Women of America

PSWA NEWS

CHICAGO, Ill.—The holidays are over—things are back to normal, so it's time to bring our activities out into the open. So much accumulated in the last 2 months, that it's hard to know where to begin.

December meeting — hall packed as usual. Elections—"I move—seconded . . . Bang!" went the gavel and we were all in again! Our Ed. Committee got an addition—young Ellen Andres—she's helping here and there so we just "railroaded" her!

Xmas corsages were made and sold. Proceeds go for our "projector fund." We are also selling vanilla. In return we get a huge 60 cup coffee maker and various pots and utensils.

We had our grab-bag and M. Kukman was "poured" into our Santa Claus suit. She really was a good sport about it and remembered us all. Small Xmas gifts were sent to indisposed members, unable to attend meetings—also to several others—handicapped or seriously ill. Sunshine Comm. sent sympathy, special greetings and get well cards to members and their relatives.

Outside from the serious side of our meeting, we simply had a grand time—laughing, eating and catching up on all sorts of news. As one member put it: We don't need entertainment — we just entertain ourselves.

I'm sorry tho' that Xmas rush at the place of my employment put me on the "skids" again. Just can't seem to build up that blood of mine—but just now I am feeling better. Had to spend the holidays — resting.

(Confidentially tho; I was playing possum and got punished for it!) It's hard to take a back seat, especially when you begin feeling better and are fairly bursting with unused energy. But orders are orders—I'll be able to stand on my head!—I'm writing this to explain my inactivity. —But with Tončka, Angela Mezner, Louise Muha, Lenčka and the rest of this grand bunch playing nurses—what can I do but get well. While on this subject — My "buddy" Betty makes a first class nurse and a first class doctor's aid. I owe a lot to her. Thanks, chum!

The New Year brought us also bad news. Tony Andres, husband of our Mary — received news from Kranj, Yugoslavia, that his sister-in-law died suddenly of a heart attack, leaving a family of 10 children and a wonderful husband. Mary relates about the huge funeral she had—evidence how well she was liked. And no wonder, Betty and I can testify to that. —Without any advance notice a party of four of us dropped in on them in Kranj one afternoon. We were touched by their warmth, friendliness and hospitality. This grand lady simply set us down to one of the best (home made noodle soups and trimmings) dinner we have ever eaten. — She was baking cookies that day and before we left she filled a bag for each of us and off we went. —It's hard to realize she is gone. To Tony we extend our deepest sympathy. She will always be one of our most pleasant memories.

Frances Vidmar had the misfortune of falling on ice and injuring herself. She is getting along nicely. Matt Kure, Mrs. Elizabeth Kure's husband is seriously ill. —Mrs. Caroline Marcel's son is recovering from a serious operation. —Mrs. Potokar's son, John is convalescing after a long illness. —Frances Stark is

home from the hospital and feeling much better. —Our Lenčka is a bit under the weather so we are going to try and project our rays of sunshine in all directions on her and the rest of our indisposed members.

And just now we received the shocking news that Jim Kolar, husband of Ann is seriously ill in the hospital. He has received five pints of blood at this writing. Ann's mother is at home, ill also. Yet dear Ann finds it in herself to see what she can do for others and does everything she possibly can for our group.

At the Jan. meeting she donated a lovely plant to Mrs. Vidler for a most regular registration in our 1954 record book. Mrs. Agnes Kopach received 2nd prize. Ann herself was surprised with a small gift for being the only member to sign at each meeting. She and daughter, Ann Jane donated white carnation corsages to each member celebrating her birthday in January. They would like to do this throughout the year.

Ann Jane showed us another of her amazing talents — she played the accordion and sang folk songs and Slovene numbers. Is there anything this "gal" can't do? As she played, everyone began to hum, then to sing and finally it was just one grand, big chorus. Over all could be heard the lovely soprano voice of Mrs. Gabriella Zugel, wife of our consul. At this point let me also say this lady does beautiful painting. Many of us were the recipients of original and lovely painted Xmas cards from her.

And now for credit where credit is due—Ann Cretnik has done a marvelous job handling the ticket sales. Our newest member, Ella Mae Kovacic is pitching in like an old timer and offering her services in every way possible — we are proud of her! —Ellen Andres deserves a medal for taking jobs and doing them very well. Angela Mezner should get an "Oscar" for her constant, interesting newspaper reporting. Mary Andres travels a great distance to be with us as do the ladies from the far north side Clarendon Hills and Hinsdale. Special thanks to the kitchen crew—bar crew and the officers. Just the fact that they are heading our group year after year is testimony enough, that they lead us right and are doing a wonderful job.

Our group also has a "secret pal" club now. It's exciting and thrilling! Here is a timely reminder: Valentine day is coming. Don't forget your pal and remember her as often as you can. Send little notes every now and then. It's such fun! —A special meeting in preparation for the masquerade of Jan. 22nd was held recently at the home of our secretary Chris Nadvesnik. Everyone was enthused about it and ideas for costumes and decorations of the hall were abundant. Chris was presented with a very nice gift as a sort of housewarming, since she recently moved into a flat of her own.

By the time this gets to our members the surprise will be over, so I can let "the cat out of the bag." A group of Tončka Urbanc's friends have planned a surprise birthday party at her home on Sunday, Jan. 16th. Can hardly wait to see her face! —It couldn't happen to a nicer person. Before closing—to all of you in America and Yugoslavia, who sent Christmas greetings to us and our group—thanks a lot, especially for the warm, friendly

notes they contained. Many wrote that they can't wait for our newspaper articles to get into print as it is their only means of keeping contact with different people. They enjoy our bubbling activities and marvel at the amiable, friendly way we all cooperate in all ways.

These words are "Oscars" to our group but you have to be among us just once to know what you read is true and it's contagious. There is no lack of spirit or friendliness here and we would certainly love to package our recipe and send it on to wherever it would do the most good.

Thanks for all the kind words and may the New Year bring you health and happiness!

To all Circle No. 9 members, who have helped in any way at all during the last year—thanks. Just because I failed to mention your names—there are so many of you — please remember, we know the help you've given and are always appreciative and grateful.

Dottie Sodnik.

DID YOU KNOW?

That the Louis Adamič Memorial Foundation, founded in Cleveland, O., is now waging a campaign to raise \$5,000 to purchase and donate the literary inheritance of the late Louis Adamič to Princeton University of N. J.? Make your donation to this important cultural undertaking. Mr. Vatro J. Grill is president, Janko N. Rogelj, secretary and John Zigman, 20713 Recher Ave., Euclid, 19 Ohio, Treasurer.

That there has been organized recently a project to build at the base of the statue of Liberty the American Museum of Immigration? At the first organization meeting were present among others—U. S. assistant secretary of interior, Orme Lewis, Maj. Gen. U. S. Grant III, director of the Common Council for American Unity and the nationalities editor of the Cleveland Press, Theodore Andrica. The project is the result of a continuation of Louis Adamič's literary work on immigrants—the relaxation of one of his dreams—just as the material and technical aid to Europe and the underdeveloped countries is in fact the outgrowth of his book "Two way passage"—all written in the aim to unite the human race with a common bond of mutual aid and understanding in order to prevent wars which, due to the modern destructive weapons we can no longer afford.

Did you know that the convention of the Progressive Slovene Women of America takes place this year, the first part of May? Get ready with ideas for our educational, philanthropic and other projects!

That Vida Tomsic, one of the leading women of Yugoslavia was our guest recently? Our Cleveland welfare director, Miss Bele Grieve cooperated with us and took her on a tour of our hospitals and other welfare and juvenile institutions. Last year Miss Grieve visited Yugoslavia as a delegate to the World Congress for Child Welfare which took place in Zagreb, Yugoslavia. Just before Xmas we heard her interviewed by the "Mildred and Gloria" show of WTAM station in Cleveland. Their discussion was mostly on this visit and was very interesting. Among other things Miss Grieve disclosed that she met Tito. He was in attend-

ance at the Congress, sitting right among the people, whom he likes. According to her, he is a handsome man, friendly and just like a peasant. The children of the country are his first concern, then comes the work to electrify the country and the army comes third. He loves the children and does not wish them to ever have to go thru the horrors of another war. In regards to their present position in world affairs, she likened the Yugoslav people to a man carrying buckets of water on his shoulders while walking on eggs.

Mary Ivanusch.

THANKS!

We are glad to publish the following short note of thanks from our member and former active and devoted secretary of Circle No. 9 of Chicago, Frances Stark. She writes:

Chicago, Ill., Jan. 10-55

Dear Mary:

This is just a small effort on my part to thank you and the many others who mailed me get well and Christmas greetings during the past month.

I came home from the hospital yesterday and found close to a hundred cards on the dining room table. "Naše tete" of Circle No. 9 outdid themselves, as did the Cleveland ladies. I would feel grand if you would be able to print this in your next issue.

All I can say is: Thank you, one and all! Way down deep I am very glad that I still continue as a member of Circle No. 9. I also have hopes of improved health in the year 1955.

Progressively yours,
Frances Stark.

The editor and all our members join Frances and her husband in the hope that 1955 will bring her complete recovery. So keep up your spirit, Frances, modern medical science is capable of miracles!

Habits are not taught but caught.

Homes, not training camps are the place for developing character.

Some mothers make their homes little centers of selfishness.

Naše sožalje

Dne 19. decembra 1954 je preminul po daljšem bolehanju na srčni bolezni splošno poznani pevec—Louis Belle, soprog naše dolgoletne članice in zapisničarice kr. št. 2 v Clevelandu, Anne Belle. Pokojni je bil brez dvoma najboljši tenorist, kar jih je prvomaga ameriška Slovenija ter je poleg pevskih solonastopov, od pel vlog številno tenorskih opernih vlog od začetne vloge poštarja v Vodopivčevi pevski skici "Kovačev študent" do "Juraniča" v Zajčevi operi "Nikoli šubice Zrinski". Preostali družini naše iskreno sožalje.

Dne 30. decembra, 1954 pa je umrl eden izmed naših pionirjev, Joseph Zalokar, soprog naše dolgoletne članice in večkratne konferenčne in konvenčne predsednice, Agnes Zalokar. S soprogom sta vodila dolgo let gostilno. Bil je tudi vnet lovec ter ljubil prosto naravo. Nadvse mu je bilo tudi pri srečanju narodno in kulturno delo. Mrs. Zalokar in ostalim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje.

Uredništvo.

SONČNI KOTIČEK

(Nadaljevanje s 2. strani)

zaslužila, da si jo pohvalila. Nič se ne hvali, samo dela in dela in nosi skupaj, kjer vidi, da je potrebno. Mnogo je tudi njej podobnih, zato so uspehi povsod. Kar se ženska odloči, posebno pa naše Progresivne, je uspešno. To pa tudi zato ker so namenili pravi.

"Jaz jih kar rada poslušam na seji ker so tako brihtne in razsodne. Za tiste male cente, ki jih plačam, dobim pouk in razvedrilost. Veš Mica, malo sem tudi sebična in gledam na sebe. Kar dobim, vzamem, kradem in lažem pa nikoli, da mi ni treba k spovedi hoditi. Z Bogom se pa kar doma pogovorim in rad me ima. Doma so me užili, da je povsod pričujoč in verjamem, da je tako.

"Nisem lepa in ne nališpana, zato sem bolj odzadaj kamor grem. Ni me pa narava obdarila tako kot je tebe, ker izgledaš, kot razcvetela roža, katera ne samo cvete—pač pa še gleda in govori, se smeje in čuti z nami.

"Draga Mica, ne prištevaj se med stare ljudi ker tvoja leta so prav sedaj v klasju, ko dajo največ od sebe za duševno hrano nam vsem. Žal, da si tako redkokdaj med nami ker te tako radi poslušamo. Res, da beremo tvoje članke enkrat na mesec, še veliko boljše bi pa blo, če bi se ti, draga Mica, vsak teden oglašila.

"Naj ti, draga Mica, ljubo sonce, katero daje svetlobo in življenje nam vsem, še dolgo sveti in te ogreva. Naj ti lahek dežek boža cvetlice okoli tebe, da se ti klanjajo, naj ti bo življenje kot velika velikonočna pesem. Amen.

"Vse to in še več ti želi

"Tvoja Meta."

Ta-le je priletela pa iz "Kalne vode."

Naši Minki iz Chardona

Spominjam se nazaj na eno naših konferenc, ko je naša Meri—urednica rekla: "Naši protesti morajo tudi nekaj zaleči." Ampak žalibog tega pa sama ne upošteva! —V zadnji izdaji je pod mojo "kontrolno" kar dve koloni prostora "ponucala" in še ostalo je za na drugi "pejč." Sem si dejala: "O joj, ali še ni konec te laskave hvale?" — Je pa že tako, kot je rekel jajčar, ko je nesel jajca v Trst, med potjo mu je pa na ledu spodrsnilo in jajca so se vsa pobila. —Mož lepo vstane pa prijazno reče eno po kraško potem pa še dostavi—"Kar je pa je, se ne da ni pomagati!"

Rezka.

To-le je prispevala pa "naša Mica:"

Rozzi Stegovčevi, ki se sonči sedaj že nekaj let pozimi v New Smyrna, Fla., poleti pa jo rada ucvre z možičkom v "kontrolno" in bo šla menda tudi letos, se je tako dopadlo ker je bila njena ljubljena, Zakrajškova Mimi tako lepo opisana v "Progresivni" prilogi, da je poslala lepo, čisto židano rutco vaši Mici, da se bo lahko brisala, kadar bo vročina, jok ali prehlad. Bohlonej, Rose! Pa naša članica postani, če še nisi!

'VALENTIN' PLES

KROŽKA ŠT. 3

13. februarja

v Ameriško jugoslovanskem centru na Recher Ave.

VABLJENI STE—PRIDITE!

Make your reports concise and interesting. All contributions are to be in editor's office by the 15th of each month.

Address:
MARY IVANUSCH.
R.F.D. 1, Chardon, Ohio

IZ UREDNIŠKE MIZE

Zadnjič je bila napravljena v članku o Theresi Gorjanc mala napaka, oziroma nedostatek. Sporočeno mi je bilo, da je bila Theresa nečakoma kot mati, iz česar sem jaz napačno povzela, da jih je po sestrični smrti—vzgojila. Resnica je, da ko jima je kot malima otročičkoma umrla mati, je fantka vzgojila teta, Frances Gorjanc, punčko pa teta, Anči Jakuš, ko sta po odrasla sta pa skupaj živela z očetom. Vedno so si bili pa z Gorjančevimi v tesni zvezi in gredo tudi danes radi eden do drugega.—Toliko torej v blagohotni popravek.

Ko so bila naša dekleta lanskega maja v New Yorku, so bile tudi povabljeni kot gostinje v lokale jugoslovanskega konzula, kjer so bile zelo lepo sprejete in pogostene. Letos so poslale ob Novem letu, kot izraz hvalečnosti za izkazano gostoljubje Mrs. Drago Govorušičevi malo darilo v obliki srebrne posode. Idejo sta izvedli Josephine Henikman iz Ormiston Ave. in Ivanka Shiffrer, ki nam je poslala naslednje zahvalno pismo Pomene Govorušičeve v priobčitev: —

"New York, 4. januarja, '55.

"Drago sestre in prijateljice: Nimam dovolj besed, da izrazim koliko me je ganila Vaša pozornost in krasni dar. Zagotavljam Vas, da mi bo trajno predstavljal najdražji spomin in dokazilo Vaših toplih občutkov do naše skupne domovine. Zares, prisrčna Vam hvala. Prav tako bi Vam hotela reči, da je Vaše bivanje v New Yorku ostalo vsem živo v spominu in da mi vsi, ki smo tukaj, živo želimo, da se čimprej zopet sestanemo.

"Se enkrat se najlepše zahvaljujem in pošiljam svoje najprijetnejše pozdrave vsem tovarišcem s toplimi željami, da bi bilo Vaše delo v 1955 letu prav tako plodno in uspešno kot doslej.

"Vaša Pomene Govorušič."

Iz domovine smo dobile Progresivne Slovenke tudi sezonska voščila in želje za uspešno in zdravo leto, 1955 od Zime Vrščaj Holy in njenega soproga. Istotako tudi od Izseljenske Matice in pa od vseh naših krožkov.

Dne 23. novembra, lanskega leta sem čitala v Cleveland Pressu novico, ki me je prijetno dirnila. Bila je to vest, da se je v New Yorku organiziral "Ameriški muzej prisiljenstva" (American Museum of Immigration). Na osnovni seji tega podvzeta je bil navzoč tudi poznani, Theodore Andrica, tujezemski poročevalec gori imenovanega dnevnika. Na sliki, katera je bila priobčena v zvezi s poročilom so bili poleg Andrica še Orme Lewis, pomožni zvezni tajnik za notranje zadeve, (Assistant Secretary of interior), general major, U.S.

Mary Ivanusch.

Grant III, predsednik muzejskega narodnega komiteja in Read Lewis, direktor Občega odbora za ameriško enotnost (Common Council for American Unity). Muzej bo zgrajen ob vzhodni kipa boginje svobode. V poročilu istega dne je bilo objavljeno tudi o kampanji Adamičeve ustanove za odkup njegove literarne zapuščine za podaritev iste Princepton univerzi. (To je ista univerza, na kateri poučuje slavni znanstvenik, Robert Oppenheimer in kateri je miselnopolnoma soroden našemu Adamiču. On je tudi od zaslepljenih in zaostalih elementov enako preziran in takorekoč osamljen, le da je na srečo druge narodnosti in mu vsaj njegovi lastni ljudje stoje ob strani. —"Nuf said!")

V zvezi z zgornjim naj vam odkrijem, da sem slučajno jaz meseca januarja, leta 1952, torej pred tremi leti, med številnimi nasveti, sugestijami in domisljicami, katere sem poslala Mr. J. N. Roglju, ko me je vprašal za moje mnenje, češ, da bo treba nekaj ukreniti v spomin pokojnega Adamiča, omenila kot pripombo na koncu mojega pisma sledeče: "P. S.: Seveda, po mojem mnenju bi bil najlepši in najpomembnejši spomenik tak, v notranjosti katerega bi bila čitalnica, muzej ali sploh doprinos vseh narodnosti poznejših priseljencev Amerike, ki so prišli sem skozi Ellis Island, kar pa je seveda neizvedljivo razum, ako bi se za kaj takega zavzele vse narodnosti ali vladni krogi, oziroma kongres."

Naravno je, da sem bila torej ob čitanju Andricove novice o ustanovitvi akcije za uresničenje takega priseljskega muzeja, prijetno presenečena. —Tako vidite, da se mnogokrat porode enake misli, oziroma ideje nekam ob istem času večim ljudem. In da je ta ideja vzklila takorekoč iz Adamičevega dela in knjig mislim, da mi ni treba še posebej povdarjati.

Naj dodam k temu še eno mojo domisljico in sicer, da če bo pri uresničenju tega muzeja, ki bo vsekakor ogromna stvar, kaj kipaarskega dela, oziroma kipov, da bi moralo biti in najbrže tudi bo poverjeno, enemu največjih živih kiparjev, Ivanu Meštroviču, ki je sam priseljenec in sorokaj naših velikanih—Tesle, Pupina in Adamiča.

Če vaš krožek še ni storil svoje dolžnosti in bodisi iz krožkove blagajne prispeval za Adamičovo ustanovo ali zbral prispevkov v svoti vsaj \$100 za to plemenito kulturno akcijo, storite to v bližnji bodočnosti. Čutili boste veliko zadoščenje, ki ga dobi človek, kadar sledi narekovanju človeškega čuta, razuma in srca.

URADNO NAZGANILO

Po sklepu zadnje konvencije Progresivnih Slovencek se ima peta redna konvencija izvršiti v tem letu in sicer v mestu Clevelandu, O. Krožki, ki hočejo biti na konvenciji reprezentirani, imajo izvoliti delegatince in namestnice v smislu naslednjih navodil in določb pravil, katerih se imajo krožkove odbornice in članice strogo držati.

Na podlagi devete (9) točke pravil—Volitev delegatinj—ima krožek, ki šteje 25 do 50 članic, pravico do ene delegatinje in za vsake naslednjih 25 članic, eno delegatinjo.

Predno ima članica pravico biti izvoljena kot delegatinja za konvencijo, mora imeti vse mesečne prispevke točno plačane, biti članica eno leto in se udeležiti šest (6) sej zaporedoma pred volitvijo delegatinj.

Vsak krožek sam skrbi za kritje stroškov delegatinj. Vsak krožek izvoli za vsako delegatinjo tudi namestnico. Sklep glavnega odbora je bil, da se delegatinje volijo na januarski seji, 1955, kakor vam je bilo že meseca decembra sporočeno.

Takoj po izvolitvi delegatinj in njih namestnic pošljite imena in naslove istih na glavni urad. Ako še niste storile —prosim, da uredite to takoj, da lahko glavni odbor imenuje konvenčne odseke izmed delegatinj.

Josie Zakrajšek, gl. taj.

MICHEL ZEVACO

KRALJEVI VITEZ

ZGODOVINSKI ROMAN

(Nadaljevanje)

"Klobase!" je viknil Lureau zmagovalno.

"Mcgoče. Vse to se mora kuhati dve uri. Nato vržem v kotel omenjeno zajčje ali ptičje meso s testeno skorjo vred—"

"Pašteto, ne?"

"Ime je postranska stvar! In kuham, dokler ne ostane nič drugega kakor usodek na kotlovmu dnu. Precedim ga skozi fino rutico, tako da dobim pičlega pol kozarca masti: ta mast je moje mazilo. Z njim si namažem glavo, medtem pa zmolim tri očenaše in rečem trikrat Parallaxis, Asclepios, Crachresis. Uro pozneje imam spet lase. Do svidenja, teči moram."

"Gospod Cogolin!" je moledoval oštr.

"Ej, prijatelj, saj vem, kam merite! Radi bi, da bi vam prepustil polovico svojega mazila. Zakaj si ga rajši ne napravite sami, ko sem vam povedal recept?"

Te besede so bile tisto, kar imenujemo v današnjih časih sijajen trik. Uničile bi bile poslednji ostanek sumnje, ako bi jo bil Lureau sploh imel. Toda Lureau je bil prav tako nedolžen janček kakor vsi tisoči in tisoči, ki verjamejo še dandanašnji, da si povrnejo tek, lepoto, lase, mladost ali celo ljubezni slast, ako kupijo lonček mazila ali škatlico kroglic, na kateri se šopiri "Parallaxis-Asclepios-Crathresis" ali kako drugo učeno ime!

CHICAGO, ILL.
FOR BEST
RESULTS IN
ADVERTISING
CALL
DEarborn 2-3179

REAL ESTATE

SAUGANASH—By owner, 8 room Georgian; 2½ baths, natural woodwork, fireplace, carpeting and drapes, range refrigerator, dishwasher, freezer, clothes washer and dryer; gas heat, air-conditioned unit; knotty pine basement; radio controlled garage doors. Priced mid 40's. Avenue 3-6630

180 ACRE POULTRY & LIVESTOCK FARM—

100 miles east of Chicago, adjacent to Highway 30. Good building for 1500 laying hens and 200 hogs or cattle. 7 room modern home, 70 acres of pasture and woodland, scenic river, modern log cabin. \$42,000 or best offer to settle estate. Electric & water in building. — Call

Filmore 4-3763 or Sheffield 4217 M 818 — 167th St, Hammond, Ind.

BUSINESS OPPORTUNITY

GRILL — Fully equipped. Parking lot beside business. Good business. Cash or terms.

Call Michigan 2-1136

CATERING BUSINESS — Minimum net \$25,000. And much more if you are an operator! Includes modern 18,000 sq. ft. fireproof building, delivery truck and 2 halls; complete equipment. In So. Chicago. Selling due to illness. Owner.

South Shore 8-3880

FOOD-LIQUOR STORE — Good going business. 2 story corner building. New 2 car garage. 3 extra lots. Good reason for selling. Call owner.

Commodore 4-4894

SHOE STORE — 2 story brick; established 30 years as a medium priced family shoe store. 6 rooms upstairs. Moving out of state. Sell with or without business. Call owner.

Call owner—

HEmlock 4-4065

CLEANERS — Established 23 years. Southwest vicinity. 4 room living quarters in rear. \$500.00 or best offer.

CRawford 7-0635

"Res, mojster napravite si mazilo sami!"

"Saj bi ga," je priznal Lureau, "če bi si mogel svoj živ dan zapomniti vaše vrazje besede."

"Parallaxis, Asclepios, Crathresis! To vendar ni težko? Zbogom, prav zares."

"Jaz nimam tako dobre glave kakor vi, gospod Cogolin," je rekel Lureau odločno. "Rotim vas, prepustite mi polovico svojega mazila; jaz pa prispevam vse, kar je treba zanj."

"Ni mogče. Mazilo je nerazdeljivo."

"Nerazdeljivo, joj meni! Da nisem prej mislil na to!"

"Smilite se mi. Veste kaj? Pošljite mi sestavine dvakrat, pa naredim dve mazili, eno za vas, eno zase. Dvakrat, razumete?"

"Prekrasno!" je zavrisnil Lureau ves srecen. "Dvakrat, to se pravi: šestnajst piščancev, dvoje gnjati, štirideset steklenic in tako dalje. Čez deset minut bo vse to v vaši sobi; tudi kotlov ne pozabim, da začnete lahko še nocoj. Toda kaj bo z besedami?"

"Potolažite se, izgovarjal jih bom jaz namesto vas. Pač pa je neizogibno, da molite očenaš sami. Kristjan ste, kajne?"

"Oh, gospod Cogolin! Dober katoličan, sam Bog mi je priča!"

Takšna je bila oprodova povest. Capeatang jo je poslušal ves navdušen ter proglasil Cogolina za ženjia.

"A kaj storiš jutri," se je spomnil nato, "ko pride stari po svoje mazilo?"

"Pripravljen je!" In Cogolin je pokazal vitezu glinast lonček, v katerem je bila nekakšna črnkasta mast.

Ubogi Lureau ni vso noč zatisnil očesa. Kakor hitro se je zdanilo, je prišel h Cogolinu po čudodelni lek. In na ves glas je zavpil, ko je videl navihančovo grivo res še daljšo, gostejšo in bujnejšo, nego je bila dva dni poprej. Nemudoma ga je odvedel v najskritejšo čimnato, zaklenil se z njim ter si jel maziliti plešo, goreče žebraje svoje tri očenaše, dočim je ponavljal Cogolin čarobne besede, ki siromaku niso šle v glavo. V navalu velikodušja, ki ga je obhajalo drugače redkokdaj, je nazadnje stisnil oprdi še pet ali šest pištol za nameček.

(Dalje prihodnje)

Chicago, Ill.

BUSINESS OPPORTUNITY

DENTAL — 2 large offices, 2 chairs, X-ray, full stock and equipment. Established 25 year practice. Choice location in Cicero. Call owner.

GUnderson 4-3481

BARBER SHOP — Living quarters furnished in rear. Established 45 years. Fully equipped. Owner retiring.

Call—

JUniper 8-8890

BAKERY — Northwest side. 3 man shop.

Call owner.

Mulberry 5-3405

GRILL - HOT DOG & COFFEE SHOP — 4 rooms. Priced very reasonable. Call owner SEeley 3-8627 or inquire at

1446 W. Polk St.

GROCERY - MEAT MARKET & 4 room flat above with gas heat. Store remodeled, new store front and new electric boxes. Must sell due to illness. Call owner.

SPaulding 2-6711

NAŠ PROGRESIVNI ČEBELNJAK

(Nadaljevanje s 2. strani)

Delegatinje za konvencijo
že izvoljene!

EUCLID, Ohio—Začetek leta 1955 se je dobro pričel ker imele smo zelo lepo udeležbo na januarski seji. Upamo, da boste članice vedno tako v lepem številu prihajale na seje ker tako je lažje delati in ukrepati, pa tudi bolj kratkočasno je za vse. Za delegatinje na letošnjo konvencijo so sprejele in bile izvoljene: Mary Kobal, Elizabeth Matko, Gusti Slejko, Frances Zgonc, Marica Lokar, Paula Miklavčič in Lojzka Derdich. Za njih namestnice so sprejele pa Vera Potochnik, Škabar, Durjava, in M. Starina, Barkovič in M. Segulin. Torej za našo konvencijo smo že preskrbljene in upamo, da bomo tudi dobro opravile.

Naše bolne članice se nam s karticam lepo zahvaljujejo ker smo se jih spomnile z darilci za božične praznike. Za Polio smo darovale \$10 in za "Enakopravnost" \$15.00. V Krožkovo blagajno so darovali: Mrs. John Robich \$2.00, Anton Rottar \$2.00 in Anna Česen \$1.00. Vsem prav lepa hvala.

Bolnice imamo sledeče: Kati Kogoj, Frances Ferkol, Amalia Bauscher, Angela Ogrin in Albina Vehar. Le hitro se pozdravite!

Ker je Angela Ogrin bolna je bila izvoljena v nadzorni odbor Marica Lokar.

No sedaj pa še nekaj. In veste kaj?—Na nedeljo, 13. februarja bomo imele "Valentajn denc" v A.J.C. Ime bomo spet lepe ručice srčke! Pridite in si jih preskrbite toliko, da boste deležni lepih nagrad. Ime bomo TRI. Zaznamujte si precej velik kolobar okrog 13. februarja, da ne pozabite priti k Progresivnim št. 3 v Euclid, na Reher Ave., kjer bo šlo vse po luftu ob John Grabnarjevi godbi. — Začnimo 1955 z zdravjem in veseljem!

Vera Potochnik, por.

Lep zaključek leta, 1954
\$25 za Adamičovo ustanovo
in \$10 za spomenik

Zadnja seja leta 1954 je bila tako dobro obiskana, da toliko članic jaz še nisem videla skupaj. Ker je bilo naznanjeno v časopisu, da se bo pričelo zborovati ob 7:30 sem se odpravila od doma ob sedmih.

Ko pridem do SND vidim, da gre za mano še ena članica. No, sila je paket in s precejšnjo težavo hodila po stopnicah. Ogovorila sem jo in jo vprašala, če hoče, da ji pomagam ker vidim, da je zanjo pretežko. Rade volje je privolila. Bila je to Mrs. Mezgec iz Newburgha. Pravila mi je, da se nič dobro ne počuti, da je bila že ne vem kolikokrat operirana in da ji zato delajo stopnice veliko težko. Rekla sem ji, da jo še nisem videla na naši

Priletna ženska

Želi dobiti stanovanje z 2 ali 3 sobami, opremljene ali neopremljene. V okolici East 185th Street v Euclidu.

Pokličite

IV 1-3272

Opremljeno sobo

IN GARAZO SE ODDA V NAJEM POSTENEMU MOSKEMU ALI ZENSKI V EUCLIDU.

Za naslov se poizve v uradu tega lista.

MICHEL'S RESTAURANT

3963 ST. CLAIR AVENUE

RESTAVRACIJA, KJER DOBITE FINE OBEDE VSAKI DAN.

Odprto ob 6. zj. do 9. zvečer — zaprto ob nedeljah.

Se priporočamo v obisk.

— LIBERAL TRADE-IN ALLOWANCE —

QUALITY AT A PRICE—EASY TERMS

STAKICH FURNITURE CO.

JAMES D. STAKICH, Prop.

Ivanhoe 1-8288

16305 Waterloo Road

STORE HOURS: Monday, Thursday, Friday—9 A.M. to 9 P.M.
Tuesday-Saturday 9 A.M. to 6 P.M. — Wednesday 9 A.M. to 12 Noon

pisnikarica in Josephine Gerlica, blagajničarka.

Decemberska seja je bila zelo dobro obiskana. Za našo januarsko sejo pa bo poiskovala J. Zakrajšek dobiti clevelandsko direktorico dobrodelnega odbora, Bele Grieve, da se nam predava. Februarja bo kazal Andy Mirlich, mož naše članice, Alice Mirlich slike iz domovine. Tako vidite, da si prizadevamo imeti kaj zanimivega po vsaki seji.

Imamo precej bolnih članic. Upamo, da bodo kmalu zdrave. In ali veste, da se naša zunanja članica vedno spomni ob koncu leta? Tako smo prejele tudi letos pozdrave od Auguste Frančeskin iz Wisconsin, Mary Peterka iz Floride in Mrs. Bartol iz Strabane, Pa.—To je v kratkem vse za danes.

—Mary Zakrajšek, tajnica.

Naša kuhinja

Filani piškoti

4 skodelice moke
1 funt masla
Zmešaj kakor za pajevo skorjo
Prideni: en karton ali 1 funt
mlečnega sira (creamed cottage
cheese)

Deni na mrzlo (v ledenico) preko noči.

Izoblikuj v male kroglice, razvaljaj prav na tanko, razreži na štrikotne krpe. Nadevaj z jedrci ali mareličnim nadevom. Stisni skupaj z vilicami in peci od 15 do 20 minut v peči 350 stopinj vročine.

To so piškoti, katere je prinesla Mrs. Mezgec na božičnico kr. št. 2 in ga je poslala v uredništvo Frances Juretič. Hvala.

Hitri orehovi piškoti

Dobro umešaj skupaj pol skodelice masla ali druge maščobe z 6 žlicami belega in 6 žlicami ružjavega sladkorja (brown sugar). Potem prideni eno dobro utepe no sode, eno skodelico in pol bele moke in pol žličke soli, kar si preje zmešala in presejala skupaj. Dodaj še par kapljic vroče vode. Vse to dobro zmešaj, da je dobro udelano. Nazadnje pa prideni pol skodelice zmletih orehov in še pol žličke vanilije. Zmes je zelo gosta in še skoro malo moknata, ko jo takorekoč režeš ali zajemaš s čajno žličko (polovice žličke za en piškot) in polagaš na pomazano pecivno ploščo. Peci v 375 stopinj vroči pečici od 10 do 12 minut. Ta količina da kakih 50 piškotov.

SLOVENSKI IZSELJENSKI KOLEDAR

\$2.50 — po pošti \$2.65

TIVOLI IMPORTS

6407 ST. CLAIR AVENUE

Cleveland 3, Ohio

HE 1-5296

ali pri

ANTON JANKOVICH

16108 GROVEWOOD AVENUE

Tel.: KE 1-8707

JOHN STEBLAJ

17902 NOTTINGHAM ROAD

IV 1-3360

HIŠE NAPRODAJ

NOVE BUNGALOW HIŠE
od Lake Shore Blvd.

Lepa izbira krasnih novih hiš z 2, 3 ali 4 spalnicami, skoro dogotovljene v enem najlepših krajev v Euclidu; nekatere imajo po 2 kopalnici; pritrjene garaže. Vse imajo klet pod vso hišo in gorkoto na plin.

KOVAC REALTY

960 East 185th St.—KE 1-5030

Mica modruje

Kakor se sliši so pričeli ruski voditelji z obširno propagando med mestnim, oziroma industrijskim prebivalstvom naj se vrnejo na kmete in se posvetijo poljedelstvu. Vzrok je kajpada ta, da jim primanjkuje hrane. Pomislite poljedeljskim državam, ki so nekoč hrano izvažale, danes iste primanjkuje! Meni se zdi, da še vedno drži tisti stari izrek: "Ti gospod, jaz gospod, kdo bo pa kobilo štrgljal." Res je, da ima morda pri tem tudi kaj opraviti vreme, toda ne vse. Vse dežele, ki so se hotele v zadnjih letih industrializirati, kar jim nihče ne zameri in je prav, da stojte na svojih nogah, so se v njih veliki vnemi malo preveč zaleteli. Tu mi prihaja na misel tista ribniška o hrenu.—Ribničani je videl v gostilni gospodo, ki je imela pri obedu prav malo posodico hrena na mizi. Pa si je mislil, to mora biti neka posebna slaščica. Ker so Ribničani na Slovenskem znani kakor v Ameriki Teksančanje, kot veliki bahači in jim gre vse na veliko, je velel naš Ribničan Urban natakarju prinese veliko skledo hrena z veliko žlico. Ko stoji skleda pred njim ga brž zajame toda strah in groza! V grlu, nosu, sploh v cel glavi mu je tako zagomzelo, da je brez pomisleka zgrabil za nož in si odrezal nos.

Tudi v Ameriki zasledujemo nekam tako politiko napram poljedelstvu. Privlačnost kmečkega stanu, oziroma poklica je danes takorekoč na ničli. Vse hiti v mesta, in zakaj? Ker je vse kar ima kmet za prodati nezasišeno padlo v ceni, kar pa kupuje in davki so pa še vedno visoki in se višajo z vsakim dnem. Kmetje, posebno mladi in srednjih let se vsled tega trumoma

narod, za nobeno civilizacijo. Če selijo v velika mesta. Vsako leto se izseli okrog milijon kmečkih družin. In po mojem mnenju jim ni prav nič zameriti le je to zelo slabo znamenje za bodočnost ne le kmečkega, temveč vsega prebivalstva. Imeti vse ljudi na enem kupu po velikih mestih ni pametno niti zdravo za noben bo šlo v tej smeri naprej zna tudi pri nas postati nekoč kriza v prehrani. Sploh pa ni take nadežduke kot se nam slika. Po mojem mnenju je na milijone družin prav tu pri nas v Ameriki, da ne govorim o drugih državah po svetu, ki bi vse to, kar pravimo da je preveč, z lahkoto spravili pod streho, če bi imeli nakupno moč.

V BLAG SPOMIN
OB PETI OBLETNICI ODKAR JE
UMRL PREDRAGI SOPROG
IN OČE

JOSEPH STARINA
SVOJE MILE OČI JE ZATISNIL
ZA VEDNO DNE 25. JAN. 1950.
Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni težav in ne skrbi,
tam sonce sreče Ti ne ugasne,
tam lepša zarja Ti blešči.
Žaluoja
SOPROGA IN OTROCI
Cleveland, Ohio,
dne 25. januarja 1955.

NAZNANILO

Vsem Slovincem in Hrvatom naznanjamo, da bomo tudi v naprej vodili

COLLINWOOD DRY CLEANING

15210 SARANAC ROAD

Zahvaljujemo se vsem za naklonjenost, ki smo je bili deležni zadnjih 30 let, in se priporočamo v bodoče. Poskusili bomo vse, da vas zadovoljimo z našim delom.

Pridemo iskati in nazaj pripeljemo. — Pokličite **GL 1-4746**

Se priporočam

MRS. ANNA KOVACH

LETNA DELNIČARSKA SEJA

DOMA ZAPADNIH SLOVENCEV,

6818 DENISON AVENUE

SE VRŠI

v nedeljo, 30. jan. 1955

v DOMOVIH PROSTORIH

Pričetek ob 3. uri popoldne

VABI SE VSA DRUŠTVA-DELNICA IN POSAMEZNE

DELNICA, DA SE GOTOVO UDELEŽE TEGA

LETNEGA ZBOROVANJA.

Za direktorij

Doma zapadnih Slovencev,

ELLA PULTZ, tajnica

A Red Feather Agency of Your Community Chest
THE INTERNATIONAL INSTITUTE OF YWCA
&
CITIZEN'S BUREAU
Formerly Located in The Marshall Building
Were During 1954 Consolidated To Form
THE NATIONALITIES SERVICES CENTER
NOW LOCATED AT
1620 PROSPECT AVE. PHONE SU. 1-4560